

blive enig om en ny Ordning, derom tror jeg, foruden andre ældre Erfaringer, at have faaet en ganske ny at paaberaabe mig, nemlig den, jeg oplevede forleden Dag med Hensyn til Spørgsmaalet om Baterskoutembedet. Regjeringen har undladt at besætte Baterskoutembedet for ikke at foregribe den Bestemmelse, hvortil man maatte komme, men ærede Medlemmer ville erindre, at medens man skulde synes, at dette var et Spørgsmaal, som ikke havde nogen overdreven stor Betydning, er dog Udsigten til at faa det afgjort ved Lov ingenlunde bleven stor ved den Afstemning, som forleden Dag fandt Sted her i Thinget. Noget Egnende kunde man godt være forberedt paa, naar der bliver Spørgsmaal om Amtmandsinstitutionens Omorganisation, men jeg tror ikke, det vilde være forsvareligt af Regjeringen, om den lod Amtmandsembedernes Besættelse ved Konstitution være afhængig deraf, thi Følgen kunde overmaade let blive, at man fik mange flere konstituerede Amtmænd, end det egentlig kan anses for at være forsvareligt. Jeg vil saaledes ikke være istand til at modtage Løven medmindre dette Stykke gaar ud. — Et andet Spørgsmaal, som ogsaa har berøret mellem Udvalget, det høie Thing og mig, er Spørgsmaalet om nogle Embedsmænd under den grønlandste Handel. Det ærede Udvalg har ment, at man kunde gjøre disse Embedsmænd til Bestillingsmænd, idet man har henvist til, at den grønlandste Handel er en industriel eller merkantil Institution. Dette er en ulykkelig Ide, som er kommen ind ved, at man er vedbleven at kalde denne Institution: „den grønlandste Handel“; men selv om det ikke lader sig negte, at der kan være noget Merkantil ved den, er det dog ganske sikkert, at det er gennem den, at hele Grønland besyres, og der er altsaa ikke alene Spørgsmaal om rent merkantile Sager, men ogsaa om den hele Administration af Grønland. Selv om der imidlertid virkelig kun var Spørgsmaal om en merkantil Institution, kan jeg ikke skjønne, at der vilde være nogen tilstrækkelig Grund til at stille disse Embedsmænd, der have ligesaa Meget at bestille og et ligesaa stort Ansvar som de øvrige Embedsmænd un-

der Ministeriet, under andre Billaar end disse med Hensyn til Pensionsberettigelse. S altsald er den Lønning, som er foreslaaet i Regjeringsudkastet, beregnet paa Pension, og jeg kan altsaa ikke gaa ind paa, at man uden videre stryger Pensionsretten og oveniud sætter Slutningsgagerne for disse Embedsmænd. Af Hensyn til de Fordringer, som stilles til disse Mænds Uddannelse, kunde jeg dog maasse gaa ind paa at lade dem være uden Pensionsberettigelse, naar man paa den anden Side vilde give dem Midler thænde til selv ad privat Bet at skaffe sig en Forsørgelse for deres Alderdom og Familie. Jeg har derfor principalt foreslaaet, at de skulde beholde deres Pensionsret, og da bliver jeg staaende ved de Sager, som det ærede Udvalg har foreslaaet, men vil man ikke dette, har jeg tilladt mig subsidiært at foreslaa, at de, naar de første Gang skulde have Alderstilleæg, skulde have 300 Rd. istedetfor 200 Rd., hvorved deres Slutningsgage vil blive 200 Rd. større, end den er foreslaaet af Udvalget. Af de ved § 5 foreslaaede Forandringer gaar den ene ud paa at forhøje den ved 2den Behandling fra 4,600 Rd. til 4,000 Rd. nedsatte Assistancesum under Direktionen for Vandbygningssvæsenet til 4,500 Rd., hvilket er det mindste Beløb, hvormed jeg kan nøies, og den anden gaar ud paa, at Assistancesummen til Landbohøistolen, hvortil Regjeringen forlangte 5,950 Rd., hvilken Sum blev nedsat til 5,000 Rd., skal forhøjes til 5,500 Rd., hvilket ligeledes er det mindste Beløb, hvormed jeg kan nøies, ja, jeg kan end ikke nøies dermed, uden at jeg maa gjøre Fordring paa at faa Resten suppleret ved Finansloven, indtil det i Tidens Løb er blevet muligt at faa indført saadanne Forandringer, som det er muligt at indføre. — Endelig har jeg under Nr. 8 stillet et Forslag til § 7 om, at Revisionsfristen for denne Lov bliver den samme som ved den sidste Lønningslov, Thinget behandlede, nemlig Løven om Lønninger til Justitsministeriets Embedsmænd. — Jeg kan ikke slutte uden at sige, at det skulde være mig kjær, om det kunde lykkes os at føre denne Lov igennem, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage mine Forslag.